

[Indenrigsministeren.]

ser, holdt de paa 21 Aar, men da de trak sig ud af dem, foretrak de sammen med visse andre Partier 23 Aar; og kunde man dengang lade sig overbevise af Kendsgerninger og andre Forhold, saa er der en Mulighed for, at det samme kan ske igen. Derfor mener jeg, det stadig er rigtigt, at denne Overvejelse foretages, saadan som vi har foreslaaet det.

C. E. Christiansen: Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle), at vi kan jo ikke se af Behandlingen i det andet høje Ting, at der har været noget særligt Ønske hos de Radikale om 21 Aars Valgretsalder, eftersom man ikke turde gaa med dertil uden at forsøge en Folkeafstemning, som jo ikke var den eneste Mulighed, men tværtimod en absolut umulig Udvej. Det har vist sig, det er en Kendsgerning, at det var en Umulighed.

Den højtærede Minister talte om, at Socialdemokratiet vilde have den samme Valgret til Kommunalvalg og til Folketinget, og det er jo rigtigt, at vi vilde det i 1936, da vi behandlede den kommunale Valglov. Først i Februar 1937 blev Forfatningskommissionen nedsat — det var altsaa umiddelbart før —, og naar man ikke naaede længere i Forfatningskommissionen end at gaa med til de 23 Aar, var det ikke Socialdemokratiet, der ikke ønskede 21 Aars Valgretsalderen, men det var, for at bruge den højtærede Ministers Ord, visse andre Partier, og derfor blev man staaende ved Forslaget om de 23 Aar.

P. N. Petersen (Røjle): Det ærede Medlem Hr. C. E. Christiansen sagde, at det var en Umulighed at gennemføre Det radikale Venstres Forslag om Nedsættelse af Valgretsalderen til 21 Aar under Forudsætning af en Folkeafstemning, hvor 40 pCt. af Vælgerne skulde stemme derfor. Men det behøvede slet ikke at være en Umulighed. Vi ved jo, at man i Udvalget i det andet høje Ting fra de Partiers Side, der var Tilhængere af en Nedsættelse af Valgretsalderen til 21 Aar, var enedes, om en Folkeafstemning, hvor 35 pCt. af Vælgerne skulde stemme derfor. Afstanden fra 35 pCt. til 40 pCt. er ikke saa forfærdelig stor, og naar vi har set, at det kunde lade sig gøre med 45 pCt. ved Grundlovsændringen vedrørende Sønderjylland, skønt det kneb, fordi man fra visse Sider var lunkne over for dette Forhold, saa skulde det ikke for Socialdemokratiet, som har den store Vælgerskare, som vi ved det har, og Kommunisterne, som

ogsaa har en stor Vælgerskare, der, som de siger, repræsenterer saa og saa mange Dele af Befolkningen, være svært at skaffe 40 pCt. Det er altsaa praktisk muligt, og vi ved, at den Mulighed virkelig var til Stede. Under visse Forudsætninger havde man faaet Tilsagn om det fra Regeringens Side, og derfor vil jeg gerne benytte Lejligheden til at nagle Ansvaret for det Uheld, at vi ikke fik Valgretsalderen nedsat til 21 Aar, til Socialdemokratiet, til Kommunisterne og til Det konservative Folkeparti. Da det kunde lade sig gøre, da der var en Mulighed derfor, sprang disse Partier fra.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Gældsbegrænsningsloven.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 117).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at anbefale Forslag til Lov om Ændring i Gældsbegrænsningsloven, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget i det andet høje Ting.

Efter den Formulering, som Gældsbegrænsningsloven har, vil det som Hovedregel blive den nye Vurdering til Ejendoms-skyld, der for Tiden finder Sted, den saakaldte 9de almindelige Vurdering pr. 1. Oktober 1945, der herefter skal lægges til Grund for Beregningen af de i Loven omhandlede Laanegrænser. De specielle Regler i Lovens § 1, Stk. 4, om Vurderinger i særlige Tilfælde knytter imidlertid disse Vurderinger til Prisniveauet ved 8de almindelige Vurdering pr. 1. Oktober 1936. Da det maa anses for det rimeligste og mest praktiske, at man i begge de nævnte Henseender anvender samme Vurderingsniveau, er det ønskeligt, at Loven ændres paa dette Punkt.

Som Følge af Ønsker, der fremkom under Lovforslagets Behandling i Folketinget, er Lovens Gyldighedstid foreslaaet begrænset til Udgangen af Marts Maaned 1946 i Stedet for Udgangen af Juni Maaned 1946. Det foreslaas derfor, at man i den korte Periode, Loven endnu er gældende, i alle Henseender anvender det gamle